



L.p. 36 W/2017

Warszawa, 21 października 2017r.

**Uwagi Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”**

do **projektów ustaw – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (UA32) oraz Przepisów wprowadzających ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższymi nauce (UA33)**  
z dnia 16 września 2017 roku.

W nawiązaniu do pisma DLP.ZLS.1201.24.2017 Pana Jarosława Gowina Wiceprezesa Rady Ministrów i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, na podstawie art. 19<sup>1</sup> ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2014 r. poz. 167) Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” przedstawia uwagi do przedłożonych do zaopiniowania w dniu 19 września 2017 roku projektów ustaw **Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (UA32)** oraz **Przepisów wprowadzających ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższymi nauce (UA33)** z dnia 16 września 2017 roku.

Przedłożone projekty są efektem prawie dwuletnich prac Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W trakcie tego okresu przeprowadzono konkurs finansowany ze środków przeznaczonych na naukę mający na celu opracowanie projektów założeń dokonywanych zmian. Późniejsze prace zostały oparte głównie o efekty konferencji poprzedzających Narodowy Kongres Nauki. Pomimo tak finansowanego konkursu oraz wielomiesięcznych dyskusji należy wskazać na **podstawowy defekt**, który waży na realizację reformy, a z istnieniem którego zgodził się Pan Sekretarz Stanu prof. A. Bobko podczas posiedzenia Zespołu problemowego ds. usług publicznych RDS w dniu 12 października 2017 roku – **nie została przeprowadzona obiektywna i dogłębna analiza aktualnego stanu polskiej nauki i szkolnictwa wyższego w szczególności, w stosunku do perspektywicznych potrzeb uwidoczniionych w kontekście zrównoważonego rozwoju kraju, a w oparciu, o którą reforma powinna być realizowana.** Analiza taka skutkowałaby logicznie spójną i usystematyzowaną hierarchicznie strukturą niezbędnych zmian legislacyjnych. Projekty, oprócz ewidentnych błędów zapisów, cechuje niespójność

kluczowych propozycji, roztrząsanie detali przy jednoczesnym pozostawieniu dowolności interpretacyjnej wynikającej ze zbyt dużych uogólnień lub pominięć. Wiele rozwiązań ma charakter blankietowy i zawiera zbyt wiele niewiadomych: w zasadniczych sprawach odwołuje się do nieznanych rozporządzeń MNiSW oraz do statutów uczelni. Z tych też przyczyn **projekty wymagają dalszych prac korekcyjnych.**

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” podkreśla, że niezwykle ważna dla związków zawodowych tematyka spraw pracowniczych i uprawnień związków zawodowych, pojawiła się w końcowej fazie prac nad projektami, a ich ścisła współzależność od praktycznie wszystkich pozostałych kwestii, które nie były przedmiotem jakichkolwiek konsultacji z reprezentatywnymi związkami zawodowymi dopiero teraz otwiera faktyczny proces opiniowania. Naszym zdaniem, **dialog oparty o przedstawione propozycje z ustawowo umocowanymi podmiotami należy kontynuować aż do momentu wypracowania konsensusu.** Elementami, które należy równolegle wprowadzać, gdyż to one mogą decydować o powodzeniu reform, jest **bieżąca korekta sposobu dystrybuowania środków budżetowych przeznaczonych na finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego,** która realnie przekona środowisko, że celem reformy jest pełna współbieżność z deklarowanym zrównoważonym rozwojem kraju. Pojawienie się opóźnień, nawet rocznych, w stosunku do zakładanego przez ministerstwo harmonogramu, ale uzyskanie wyniku, który będzie rzeczywiście zasługiwał na głoszone przez Ministerstwo miano „konstytucji dla nauki” jest ważniejszym efektem od szybkiego wprowadzenia zmian, dla którego warto podjąć dalszy wysiłek negocjacyjny.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” docenia fakt, że **Ministerstwo** publicznie, jak również w wielu miejscach projektów (np. w art. 33 w stosunku do organów uczelni) **deklaruje utrzymanie praw pracowników, jak i uprawnień związków zawodowych.** Jednak w tym właśnie aspekcie, **należy negatywnie ocenić podtrzymywanie braku zgody na przywrócenie zapisów dotyczących możliwości zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy, w których minister posiada zdolność układową.** Kwestia konieczności ustawowego przywrócenia możliwości zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników publicznych szkół wyższych była przedmiotem zobowiązań wyborczych Pana Andrzeja Dudy, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz obozu "Zjednoczonej Prawicy" w wyborach w 2015 roku. W sprawie tej Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” wysłała odrębne pismo w dniu 30 września 2017 roku.

**Pozytywnie oceniamy wprowadzenie zapisów art.143, jak również przeniesienie wielu spraw pracowniczych do uzgodnień na poziomie uczelni. KSN NSZZ „Solidarność” nie może się jednak zgodzić na wprowadzanie jakichkolwiek odrębności w stosunku do**



zapisów obowiązującego prawa – np. wprowadzanego jako *lex specialis* **ograniczenia uprawnień reprezentatywnych związków zawodowych do opiniowania kryteriów oceny nauczycieli akademickich**, co w rzeczywistości będzie zaprzeczeniem deklarowanego zniesienia rotacji i obowiązku uzyskania habilitacji i tytułu profesorskiego. Chcemy wskazać, że brak uzgodnień tych kryteriów skutkuje dowolnością przyznaną rektorowi w kształtowaniu trybu, kryteriów i wskazywania "podmiotu dokonującego oceny okresowej", co musi doprowadzić do:

- chaosu i określania bardzo różnych wymagań w poszczególnych uczelniach przez władających nimi rektorów dla grupy pracowników podlegających w danym czasie ocenie;
- możliwości tworzenia kryteriów i trybów doraźnych (brak jest wymogu, że kryteria i tryb mają być sformułowane i przekazane pracownikowi przez rozpoczęciem okresu oceny);
- wprowadzania wymogów, które zgodnie zapowiedzią ministerstwa mają zostać zniesione np. uzyskanie habilitacji, czy tytułu i to w niejednolitym, bardzo krótkim czasie oraz brak wprowadzenia jakiegokolwiek odpowiedzialności pracodawcy przy stawianiu wymagań np. konieczności sfinansowania badań, publikacji i procedur z własnych środków (już dziś na niektórych uczelniach nauczyciel akademicki musi sam sfinansować procedurę doktorską, habilitacyjną, czy wystąpienia o tytuł pomimo, iż przedłużenie zatrudnienia wymaga uzyskania stopnia, czy tytułu);
- pogłębienia doraźnego i niemerytorycznego charakteru oceny przez brak obligatoryjnego trybu odwoławczego.

Proponowane zintegrowanie strumieni finansowania szkolnictwa wyższego i nauki może przynieść korzyści z zastrzeżeniami, że **poziom dotychczasowych strumieni finansowania i ich wzrost zostanie precyzyjnie określony harmonogramem z odniesieniem do PKB**, a przede wszystkim dotacja dydaktyczna podstawowa oraz tzw. dotacja statutowa, będą przekazywane uczelniom według jasno określonych, oddzielnych algorytmów podziału tych dotacji. Niestety, przedstawione zapisy nie zapewniają deklarowanego od wielu lat wzrostu nakładów na naukę, a nawet pożądane powszechne stypendia doktoranckie wymagają wzrostu nakładów ponad deklarowaną waloryzację inflacyjną. W nowym systemie trudno będzie tworzyć i finansować nowe jednostki i nowe dyscypliny, szczególnie w mniejszych ośrodkach. Ocena działalności naukowej jednostki obejmuje okres co najmniej cztery lata wstecz. Jednostka, aby otrzymać pożądaną, wysoką kategorię naukową i związane z tym finansowanie oraz uprawnienia będzie musiała działać "na koszt uczelni" co najmniej cztery lata w danej dyscyplinie. W szczególności, w mniejszych ośrodkach brak będzie na takie działanie środków.

Wprowadzając odniesienie minimalnych wynagrodzeń zasadniczych wybranych grup zawodowych do płacy minimalnej autorzy projektu nie dostrzegają pozytywnych stron obowiązującego ładu płacowego (1.25, 1, 2, 3) oraz ciągle aktualnego żądania KSN – **odnoszenia przeciętnych wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym do średniej płacy w gospodarce**. Już dzisiaj najlepsi absolwenci uczelni nie podejmują pracy na uczelni ze względu na niski poziom wynagrodzenia, a pozostawienie tych wynagrodzeń na obecnie nadal niskim poziomie (nawet w skali kraju) stanowi zagrożenie dla utrzymania wartościowej kadry naukowo-dydaktycznej. Jeśli wynagrodzenie minimalne adiunkta (pracownika ze stopniem dr lub dr hab.) ma wynosić 195% minimalnego wynagrodzenia, a stypendium doktoranckie wg. art. 205 pkt. 4 (po ocenie śródkresowej) wyniesie 175% minimalnego wynagrodzenia, to oznacza, że adiunkt będzie wynagradzany na poziomie stypendium doktoranckiego. W dyscyplinach, w których występuje duża presja rynku pracy uczelnie, w szczególności mniejsze, nie będą w stanie przyciągnąć, bądź zatrzymać młodego, dobrze wykształconego specjalisty ze stopniem doktora.

Odnosząc się do pozostałych propozycji należy zauważyć, że do podstawowych wad projektu należy zaliczyć **utrzymanie możliwości kształcenia uznawanego za wyższe w szkołach, w których nie jest prowadzona jakakolwiek działalność twórcza**. Po dodatkowym usunięciu wymaganych minimów kadrowych ocena tych szkół pozostaje praktycznie osadzona na bardzo słabo mierzalnych kryteriach. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” wnosi o wprowadzenie zmian w art. 11, które wprowadzając w stosunku do wszystkich szkół wyższych różne (od prowadzenia badań naukowych, działalności artystycznej, czy też jedynie prac o charakterze twórczym ukierunkowanych na prowadzone kształcenie), aczkolwiek powszechne wymaganie, prowadzenia działalności twórczej, pozwoli wszystkie szkoły wyższe poddać porównywalnej ocenie, która realnie podniesie rangę prowadzonego kształcenia. To właśnie jakość kształcenia, będącego pierwszym z zadań każdej szkoły wyższej, decyduje o rozwoju kraju i jest warunkiem podstawowym jego zrównoważonego rozwoju. Należy odejść od stygmatyzującego podziału profili kształcenia, który wprowadza nieprawdziwe przeciwstawienie utylitarnego efektu w opozycji do efektu opartego na prowadzonych badaniach, np. obszar nauk technicznych, jest wymiernym dowodem nietrafności tak prowadzonej klasyfikacji. Powszechne wymaganie prowadzenia działalności twórczej powinno dodatkowo eliminować opresyjny charakter projektu, który w chwili obecnej uzewnętrznia się szczególnie w stosunku do obecnych szkół akademickich. Szkoły te, przy całkowitej wewnętrznej przebudowie czeka niezwykle restrykcyjna ocena ewaluacyjna – przy nieznanym nowym podziale na dyscypliny, nieznanym kryteriach oceny



ewaluacyjnej. To może skutkować: utratą uprawnień, akademickości, co w odniesieniu do wielu dyscyplin jest równoważne zamknięciu kształcenia na kierunku, a także utratą finansowania działalności twórczej, przekreślając praktycznie uruchomienie procesu naprawczego. Powszechny obowiązek prowadzenia działalności twórczej jest dodatkowym, a może najważniejszym argumentem w staraniu się o niezapisany w projekcie, systemowy wzrost finansowania budżetowego w odniesieniu do PKB.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zawsze w swoich postulatach stawiała niezwykle wysoko sprawę jawności i przejrzystości systemu. Służyć temu powinno wprowadzanie jak najdalej obiektywnych kryteriów. Niestety, w projekcie ustawy występuje wiele zapisów, które mogą wprowadzać niezwykle subiektywne działania. Zaczynając od uprawnień Ministra (podanego w art. 61 ust.1 pkt 5) służącego likwidacji kształcenia na danym kierunku, poprzez zaproponowaną procedurę wyłaniania Rektora ze wskazania organu zewnętrznego w stosunku do definiowanej w projekcie wspólnoty akademickiej, czy też jedno z istotniejszych uprawnień organów kolegialnych, jakim są uprawnienia nadawania stopni naukowych. Bardzo niebezpiecznym rozwiązaniem wprowadzonym przez ustawę jest powierzenie Radzie Ministrów kompetencji w zakresie tworzenia, łączenia i likwidacji publicznych uczelni wyższych. Obniżenie rangi aktu prawnego oraz organu, który ma uprawnienia erekcyjne może być odbierane, jako próba instrumentalnego traktowania ustroju akademickiego w Polsce. Dotychczas uczelnie tworzone są poprzez ustawę, co znacząco ogranicza możliwość ingerencji władzy wykonawczej w aktualną sytuację publicznych szkół wyższych.

**Wyposażenie Rady Ministrów w kompetencję zwłaszcza do likwidacji i łączenia uczelni może doprowadzić do sytuacji zupełnie podstawowego ograniczenia autonomii uczelni,** także w zakresie jej samodzielnego bytu. Ustawowe zapisy dotyczące rady uczelni, są *de facto* opresyjnym wyrazem projektodawców w stosunku do samorządności każdej wspólnoty akademickiej. Warto przy tym podkreślić, że organ państwa, będący zarządcą w imieniu społeczeństwa majątku narodowego, w tym publicznych szkół wyższych, oddaje nadzór nad swoim mieniem niezdefiniowanemu i pozbawionemu odpowiedzialności podmiotowi jakim jest rada uczelni. Co więcej rady uczelni mając ustawowe kompetencje dotyczące zarządzania uczelnią, gospodarką finansową i polityką kadrową w przypadku zdominowania jej przez interesariuszy reprezentujących np. koncerny farmaceutyczne w przypadku uczelni medycznych, czy zagraniczne podmioty gospodarcze w przypadku uczelni technicznych mogą stanowić istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa Państwa i interesów narodowych. **Wybór Rektora i pozostałych organów należy w całej rozciągłości pozostawić wspólnocie akademickiej.**

Za niewłaściwą uznajemy propozycję zmiany wprowadzonej w zasadach odpowiedzialności dyscyplinarnej rektorów. Dotychczas postępowanie prowadziła komisja dyscyplinarna przy ministrze. Po reformie postępowania te będzie prowadziła komisja dyscyplinarna przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, której skład w znacznej większości wskazywany jest przez rektorów za pośrednictwem różnych Konferencji Retorów.

**Kompetencje nadawania stopni naukowych należy przypisać radom naukowym dyscyplin ewaluowanych** w danej uczelni, jako gremiom merytorycznie przygotowanym do oceny dorobku naukowego, a nie senatowi. Skład senatu nie zapewnia posiadania właściwych, merytorycznych kompetencji, zaś dowolność cedowania istotnych kompetencji przez senat stoi w sprzeczności z porządkiem prawnym i ma charakter niedopuszczalnej normy blankietowej.

Podsumowując, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” stwierdza potrzebę reformy szkolnictwa wyższego i nauki. W projektach ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i ustawy wprowadzającej Ustawę z dnia 16 września 2017r. wiele rozwiązań jest słusznych, lecz szereg budzi wątpliwości i wymaga poważnych zmian. **Środowisko związkowe NSZZ „Solidarność” wyraża opinię, że przedstawiony przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego projekt w tym kształcie, jest nie do zaakceptowania.**

Zdaniem Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, rozwiązania zawarte w projekcie ustawy wprowadzą ograniczenia systemu nauki i szkolnictwa wyższego, zamiast stworzyć warunki do jego rozwoju. Kierując się interesem państwa polskiego i pracowników nauki i szkolnictwa wyższego, podkreślamy konieczność modyfikacji zapisów projektu ustawy. Zgodnie z ustaleniami podjętymi z Panem Ministrem Jarosławem Gowinem podczas spotkania w dniu 14 października 2017 roku, KSN NSZZ „Solidarność” dalsze uwagi będzie kierować sukcesywnie.

Pierwszy zbiór uwag szczegółowych prezentujemy w załączniku.

Przewodniczący  
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”



Bogusław Dołęga



Uwagi szczegółowe

Załącznik

do projektu ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

projekt z dnia 16.09.2017 r.

Lp.	Zapis Ustawy 2.0	Opinia	Proponowana zmiana zapisu Ustawy 2.0
1.	<p><b>Preambuła.</b></p> <p>- każdy uczony ponosi odpowiedzialność za jakość i rzetelność prowadzonych badań oraz za wychowanie młodego pokolenia,</p>	<p>Brak definicji uczonego, czy jest nim także dydaktyk? Lepszy termin to „naukowiec”, jeżeli myślimy nie tylko o nauczycielach akademickich. Pojęcie „naukowiec” występuje także w dalszych zapisach niniejszej ustawy.</p>	<p><b>Preambuła.</b></p> <p>- każdy <i>naukowiec</i> ponosi odpowiedzialność za jakość i rzetelność prowadzonych badań oraz za wychowanie młodego pokolenia,</p>
2.	<p><b>Art. 3.</b></p> <p>1. Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni</p>	<p>Brak podkreślenia, że w badaniach naukowych dąży się do poznania prawdy. Jest to podstawowy wymóg działalności naukowej.</p>	<p><b>Art. 3.</b></p> <p>1. Podstawą systemu szkolnictwa wyższego i nauki jest <i>dążenie do poznania prawdy</i>, wolność nauczania, twórczości artystycznej, badań naukowych i ogłaszania ich wyników oraz autonomia uczelni.</p>
3.	<p><b>Art. 6.</b></p> <p>1. Rada Ministrów, w drodze uchwały, określa politykę naukową państwa wskazującą priorytety w zakresie funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego i nauki.</p> <p>2. Realizacja polityki naukowej państwa podlega ewaluacji nie rzadziej niż raz na 5 lat.</p>	<p>Za realizację polityki naukowej państwa powinien być odpowiedzialny minister nauki i szkolnictwa wyższego</p>	<p><b>Art. 6.</b></p> <p>1. Rada Ministrów, w drodze uchwały, określa politykę naukową państwa wskazującą priorytety w zakresie funkcjonowania systemu szkolnictwa wyższego i nauki.</p> <p><b>2. Za realizację polityki naukowej państwa odpowiada minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.</b></p> <p>3. Realizacja polityki naukowej państwa podlega ewaluacji nie rzadziej niż raz na 5 lat.</p>
4.	<p><b>Art. 7.</b></p> <p>1. System szkolnictwa wyższego i nauki tworzą:</p> <p>6) międzynarodowe instytucje naukowe utworzone na podstawie odrębnych ustaw działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej</p>	<p>Podmioty naukowe, które uzyskały zgodę na działalność w Polsce, są tym samym związane w system szkolnictwa wyższego. Należy to wyraźnie sformułować, zwłaszcza dla jasności sytuacji m.in. międzynarodowych</p>	<p><b>Art. 7.</b></p> <p>1. System szkolnictwa wyższego i nauki tworzą, <i>uczestnicząc w realizacji polityki naukowej państwa, o której mowa w art. 6.:</i></p> <p>6) międzynarodowe instytucje naukowe utworzone</p>

	„międzynarodowymi instytucjami”;	instytutów, które w pewnym zakresie realizują politykę naukową państwa skoro podlegają pod ustawę. W Polsce nie powinny istnieć instytuty naukowe, nie realizujące polityki naukowej państwa, a podlegające pod opiniowaną ustawę.	na podstawie odrębnych ustaw działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „międzynarodowymi instytucjami”;
5.	<b>Art.11 – brak zapisu</b>	Wyróżnikiem szkoły wyższej, jest działalność twórcza realizowana na rzecz prowadzonego kształcenia. Każda szkoła wyższa powinna prowadzić takie działania, gdyż to od nich w dużej mierze zależy jakość prowadzonego kształcenia.	<b>Art.11</b> 11) realizowanie działalności twórczej na rzecz prowadzonego kształcenia.
6.	<b>Art. 18.</b> 1. Organami uczelni: 1) publicznej - są rada uczelni, rektor i senat; 2) niepublicznej - są rektor i senat. 2. Statut uczelni może przewidywać również inne organy.	Zakres kompetencji rady, a szczególnie kompetencje nadzoru nad gospodarką finansową uczelni wydaje się być sprzeczny z przepisami ustawy o finansach publicznych. Zgadzanym się z koncepcją i zasadą zapewniania realnego wpływu na działanie uczelni wszystkich jej interesariuszy. Jednak powinni oni być <b>wyłącznie organem doradczym</b> , nie pobierając wynagrodzenia.	<b>Art. 18.</b> 1. <b>Organami uczelni są: rektor i senat.</b> 2. <b>Senat może powołać radę uczelni jako organ doradczy.</b> 3. Statut uczelni może przewidywać również inne organy.
7.	<b>Art. 26.</b> 1. Skład kolegium elektorów w uczelni publicznej oraz tryb wyboru jego członków określa statut, przy czym nie mniej niż 20% składu stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni	Co najmniej 20% obecność studentów w ciałach kolegialnych uczelni może być do przyjęcia, ale w kolegium elektorów jest niezasadnione gdyż pojawiają się zachowania patologiczne – 10% byłoby właściwą ilością. Ponadto brak ograniczenia biernego prawa wyborczego.	<b>Art. 26.</b> 1. Skład kolegium elektorów w uczelni publicznej oraz tryb wyboru jego członków określa statut, przy czym nie mniej <b>niż 10%</b> składu stanowią przedstawiciele studentów i doktorantów. Liczbę studentów i doktorantów ustala się proporcjonalnie do liczebności obu tych grup w uczelni.
8.	<b>Art. 34.</b> Rozstrzygnięcia organów uczelni nie naruszają uprawnień związków zawodowych wynikających z ustaw.	Pojawiły się rozbieżności interpretacyjne co do uprawnień związków zawodowych w sferze finansów publicznych, do której zalicza się uczelnie publiczne. Niejasność należy usunąć. Uprawnienia związków	<b>Art. 34.</b> 1. Rozstrzygnięcia organów uczelni nie naruszają uprawnień związków zawodowych wynikających z ustaw. 2. <b>Uprawnienia o których mowa w ust. 1 odnoszą się do uprawnień pracowników zatrudnionych w</b>



		zawodowych są jednakowe dla wszystkich grup pracowniczych.	<i>sferze finansów publicznych.</i>
9.	Art. 36. 1. Publiczna uczelnia akademicka wraz z inną publiczną uczelnią akademicką, instytutem badawczym, instytutem PAN lub międzynarodowym instytutem, jeżeli mają siedzibę w tym samym województwie, mogą utworzyć uczelnię federacyjną.	Zbędne ograniczenie terytorialne.	Art. 36. 1. Publiczna uczelnia akademicka wraz z inną publiczną uczelnią akademicką, instytutem badawczym, instytutem PAN lub międzynarodowym instytutem mogą utworzyć uczelnię federacyjną.
10.	Art. 58 3. Uczelnia akademicka, która w dyscyplinie, do której przyporządkowany jest kierunek studiów, posiada: 1) kategorię naukową B+ może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym lub o profilu ogólnoakademickim na określonym poziomie studiów; 2) kategorię naukową B albo C albo nie posiada kategorii naukowej może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym na określonym poziomie studiów. 4. O uzyskanie pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego lub lekarsko-dentystycznego może ubiegać się uczelnia akademicka posiadająca kategorię naukową B+ w dyscyplinie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu.	Obecnie większość jednostek szkół akademickich posiada kat. B. Zmiana wymagania na jedynie kat. B+ w praktyce oznacza redukcję kształcenia na większości uczelni akademickich. Proponujemy w przypadku braku kategorii naukowej lub posiadania kategorii C ustanowienia wymagania uzyskania pozwolenia na prowadzenie kierunku studiów jest posiadanie wymaganych minimumów kadrowych, które określi rozporządzenie o którym mowa w art. 87.	Art. 58 3. Uczelnia akademicka, która w dyscyplinie, do której przyporządkowany jest kierunek studiów, posiada: 1) kategorię naukową B+ lub B może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym lub o profilu ogólnoakademickim na określonym poziomie studiów; 2) kategorię naukową C, albo nie posiada kategorii naukowej, <b>ale posiada minimum kadrowe</b> może uzyskać pozwolenie na utworzenie kierunku studiów o profilu praktycznym na określonym poziomie studiów. 4. O uzyskanie pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego lub lekarsko-dentystycznego może ubiegać się uczelnia akademicka posiadająca <b>co najmniej</b> kategorię naukową B+ w dyscyplinie w zakresie nauk medycznych lub nauk o zdrowiu.
11.	Art. 86. 2. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia w ramach rekrutacji, o której mowa w ust. 1, uczelnia nie może zwiększyć dla nich wysokości opłat ani wprowadzić nowych opłat.	W ust. 4 warunkiem uzyskania pozwolenia na utworzenie kierunku lekarskiego powinno być <b>posiadanie co najmniej kat. B+</b> .	Art. 86. 2. Do czasu ukończenia studiów przez osoby przyjęte na studia w ramach rekrutacji, o której mowa w ust. 1, uczelnia nie może zwiększyć dla nich wysokości opłat <b>ponad średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy</b> ani wprowadzić nowych opłat.

<p>12.</p> <p><b>Art. 91.</b> Student ma prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) przenoszenia i uznawania punktów ECTS uzyskanych w tej samej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej,</li> <li>2) odbywania studiów według indywidualnego toku studiów,</li> <li>3) urlopów od zajęć oraz usprawiedliwiania nieobecności na zajęciach,</li> <li>2. itd.</li> </ol>	<p>Brak uprawnienia studenta do uczestniczenia w zajęciach dydaktycznych i praktycznych, w tym o odpowiedzialnej jakości. Potrzebne jest zabezpieczenie przed zlecaniem zajęć nieuprawnionym jednostkom, np. powodowane trudną sytuacją finansową uczelni.</p>	<p><b>Art. 91.</b> Student ma prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) <i>zajęć prowadzonych w określonej dyscyplinie przez nauczyciela akademickiego lub posiadającego dorobek naukowy lub artystyczny w zakresie tej dyscypliny a dla zajęć profilu praktycznym przez osoby, posiadające doświadczenie zawodowe odpowiadające zakresowi prowadzonych zajęć.</i></li> <li>2) przenoszenia i uznawania punktów ECTS uzyskanych w tej samej lub w innej uczelni, w tym zagranicznej;</li> <li>3) odbywania studiów według indywidualnego toku studiów,</li> </ol> <p>id. zmiana numeracji pozostałych punktów</p>
<p>13.</p> <p><b>Art. 119.</b></p> <p>Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicy oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi.</p>	<p>Należy podkreślić ważność pracy pracowników bibliotecznych oraz dokumentacji i informacji naukowej, zwłaszcza w czasach gdy dokumentowanie osiągnięć i informacja ma wielkie znaczenie.</p>	<p><b>Art. 119.</b></p> <p>Pracownikami uczelni są nauczyciele akademicy oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi, w tym pracownicy biblioteczni oraz dokumentacji i informacji naukowej.</p>
<p>14.</p> <p><b>Art. 123.</b></p> <p>2a. - brak</p> <p>4. Szczegółowy zakres obowiązków nauczyciela akademickiego ustala rektor.</p> <p>5. Obowiązki nauczyciela akademickiego mogą być wykonywane również poza uczelnią na zasadach oraz w jednostkach określonych przez senat.</p>	<p>Dodać pkt. 2a który jest niezbędny do narzędziem ochrony praw pracownika wobec powszechnie stosowanych obecnie praktyk pracodawcy braku awansu stanowiskowego po uzyskaniu stopni/tytułu.</p> <p>W ust. 4 należy dodać „lub osoba upoważniona przez rektora” ponieważ w dużych uczelniach pracuje około 2000 nauczycieli akademickich. Czy wszystkim nauczycielom szczegółowy zakres obowiązków ma ustalić rektor?</p>	<p><b>Art. 123</b></p> <p>2a. <i>Procedurę zatrudnienia na danym stanowisku uruchamia się bezwzględnie na wniosek zainteresowanego pracownika, dla którego uczelnia jest podstawowym miejscem pracy.</i></p> <p>4. Szczegółowy zakres obowiązków nauczyciela akademickiego ustala rektor lub osoba upoważniona przez rektora.</p> <p>5. Obowiązki nauczyciela akademickiego mogą być wykonywane również poza uczelnią na zasadach oraz w jednostkach określonych w regulaminie pracy.</p>

15.	<p><b>Art. 124</b></p> <p>2. Pierwsza umowa o pracę z nauczycielem akademickim w danej uczelni jest zawierana na czas:</p> <p>1) nieokreślony albo</p> <p>2) określony na okres do 4 lat.</p>	<p>Najczęściej pierwsze zatrudnienie jest na okres 2 lat, dlatego zatrudnienie na czas określony do 4 lat powinno być łącznym czasem krótszych okresów</p>	<p><b>Art. 124</b></p> <p>2. Pierwsza umowa o pracę z nauczycielem akademickim w danej uczelni jest zawierana na czas:</p> <p>1) nieokreślony albo</p> <p>2) określony, przy czym łączny okres zatrudnienia na podstawie umów o pracę na czas określony nie może przekraczać 4 lat.</p>
16.	<p><b>Art. 126.</b></p> <p>1. Nawiązanie z nauczycielem akademickim pierwszego stosunku pracy w danej uczelni publicznej, na czas nieokreślony lub określony dłuższy niż 3 miesiące, następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki przeprowadzania konkursu określa statut.</p>	<p>Jeśli wymiar zatrudnienia jest krótszy niż pół etatu nie ma potrzeby przeprowadzania konkursu.</p>	<p><b>Art. 126.</b></p> <p>1. Nawiązanie z nauczycielem akademickim pierwszego stosunku pracy w danej uczelni publicznej, na czas nieokreślony lub określony dłuższy niż 3 miesiące w wymiarze większym niż połowa etatu następuje po przeprowadzeniu otwartego konkursu. Tryb i warunki przeprowadzania konkursu określa statut.</p>
17.	<p><b>Art. 130</b></p> <p>3. Rektor rozwiązuje bez wypowiedzenia stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 135 ust. 1.</p>	<p>Przy rozwiązaniu stosunku pracy w przypadku dwóch negatywnych ocen okresowych nie zachodzą żadne przesłanki wynikające z art. 52. Art. 53 Kodeksu pracy</p>	<p><b>Art. 130</b></p> <p>3. Rektor rozwiązuje za wypowiedzeniem stosunek pracy z nauczycielem akademickim w przypadku otrzymania dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 135 ust. 1, po wyczerpaniu procedury odwoławczej.</p>
18.	<p><b>Art. 132</b></p> <p>4. Podjęcie dodatkowego zajęcia zarobkowego przez rektora w uczelni publicznej wymaga uzyskania zgody rady uczelni.</p>	<p>Jesteśmy przeciwni dodatkowemu zatrudnieniu rektora, ale jeśli już pozostawić ten zapis, to o tym powinien decydować przede wszystkim senat uczelni.</p>	<p><b>Art. 132</b></p> <p>4. skreślony</p>
19.	<p><b>Art. 134</b></p> <p>Brak zapisu</p>	<p>Art. 134 należy uzupełnić o ust. 7. Pracownik musi mieć prawo do wyrażenia oddzielnej zgody na większy wymiar zajęć dydaktycznych niż określony w ust. 5, poza zgodą na przyjęcie danych zajęć dydaktycznych.</p>	<p><b>Art. 134.</b></p> <p>7. Roczny wymiar zajęć dydaktycznych nauczyciela akademickiego ponad wymieniony w ust. 5, wymaga jego oddzielnej zgody i nie może przekroczyć podwojnego wymiaru zajęć dydaktycznych wymienionego w ust. 2.</p>



<p>20.</p> <p><b>Art. 134</b> Brak zapisu</p>	<p>Art. 134 należy uzupełnić o ust. 8. Dokumentowanie osiągnięć i informacja naukowa ma wielkie znaczenie dla oceny jednostek. Współpraca z naukowcami, odciążenie ich od niektórych zadań, poprawia efektywność pracy naukowej. Kwalifikacje i idące za nimi uprawnienia powinny być jednolite dla tej grupy bibliotekarzy dyplomowanych oraz dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej.</p>	<p><b>Art. 134</b> <i>8. Obowiązkowy wymiar czasu pracy w uczelni publicznej, dyplomowanych bibliotekarzy oraz dyplomowanych pracowników bibliotecznych, dokumentacji i informacji naukowej, a także pracowników bibliotecznych oraz pracowników dokumentacji i informacji naukowej, zatrudnionych na stanowiskach kustosa bibliotecznego, starszego bibliotekarza i starszego dokumentalisty, wynosi trzydzieści sześć godzin tygodniowo</i></p>
<p>21.</p> <p><b>Art. 134</b> Brak zapisu</p>	<p>Nie można wymagać od pracownika uczelni pracy w niedziale. Praktyka spotykana w uczelniach w tym zakresie, wymaga uregulowana ustawowego.</p>	<p><b>Art. 134</b> <i>9. Zatrudnienie pracownika uczelni w niedziale wymaga jego zgody.</i></p>
<p>22.</p> <p><b>Art. 135.</b></p> <p>2. Ocena okresowa jest dokonywana nie rzadziej niż raz na 4 lata lub na wniosek rektora. W przypadku nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym lub urlopie dla poratowania zdrowia oraz z odbywania służby wojskowej lub służby zastępczej, termin dokonania oceny okresowej ulega przedłużeniu o czas tej nieobecności.</p>	<p>Katalog wyjątków jest większy niż wyszczególniony w projekcie ustawy. Jeśli mamy dwie ścieżki kariery: naukową i dydaktyczną to też należy rozróżnić staż naukowy i dydaktyczny.</p>	<p><b>Art. 135.</b> 2. Ocena okresowa jest dokonywana nie rzadziej niż raz na 4 lata lub na wniosek rektora. Do okresu ocenianego nie wlicza się w szczególności: nieobecności w pracy wynikającej z przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim, urlopie wychowawczym, stażu naukowym lub dydaktycznym dłuższym od trzech miesięcy, urlopie dla poratowania zdrowia, z odbywania służby wojskowej lub służby zastępczej oraz związanej z pobieraniem zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.</p>
<p>23.</p> <p><b>Art. 135.</b></p> <p>3. Kryteria oceny okresowej dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk oraz tryb i podmiot dokonujący oceny okresowej określa rektor po zasięgnięciu opinii związków zawodowych.</p>	<p><b>Obecna treść art. 135 ust.3 jest nie akceptowalna.</b> Podstawowym elementem zmiany musi być wprowadzenie zapisu: Kryteria oceny [...] określa rektor w</p>	<p><b>Art. 135.</b> 3 Kryteria oceny okresowej dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk oraz tryb i podmiot dokonujący oceny okresowej określa rektor w porozumieniu ze związkami</p>

	<p><b>samorządu studenckiego oraz samorządu doktorantów.</b></p>	<p>porozumieniu ze związkami zawodowymi.</p> <p><b>Tryb i kryteria wymagają doprecyzowania, opinia szczegółowa wraz z uzasadnieniem zostanie przygotowana i przedstawiona w odrębnym dokumencie.</b></p>	<p><b>zawodowymi.</b></p>
24.	<p><b>Art. 135.</b> Brak zapisu</p>	<p>W ocenach mogą występować nieprawidłowości, spowodowane np. wysokimi wymaganiami względem studentów.</p>	<p><b>Art. 135</b> <b>8. Nauczyciel akademicki ma prawo odwołania się od ocen okresowych i związanych z kształceniem.</b></p>
25.	<p><b>Art. 138.</b> 1. Nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, po co najmniej <b>15 latach zatrudnienia</b> w uczelni, przysługuje prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.</p>	<p>Okres 15 lat jest zbyt długim okresem po którym nauczyciel akademicki może się starać o urlop dla poratowania zdrowia. Szczególnie dotyczy to pracowników dydaktycznych i naukowo-dydaktycznych, dla których podstawowym powodem starania się o ten urlop jest choroba zawodowa związana z niedomaganiem i narządu głosu.</p>	<p><b>Art. 138.</b> 1. Nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy, po co najmniej <b>10 latach zatrudnienia</b> w uczelni, przysługuje prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia.</p>
26.	<p><b>Art. 143.</b> Uczelnia publiczna ustala warunki wynagradzania za pracę w zakładowym układzie zbiorowym pracy lub regulaminie wynagradzania.</p>	<p>Konieczny jest zapis o możliwości zawierania PUZP. Wynika to z Konstytucji RP oraz podpisanych przez Polskę umów i porozumień międzynarodowych.</p>	<p><b>Art. 143.</b> Uczelnia publiczna ustala warunki wynagradzania za pracę w zakładowym układzie zbiorowym pracy lub regulaminie wynagradzania <b>do czasu uregulowania ich w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy.</b></p>
27.	<p><b>Art. 144</b> 2. Pracownik uczelni publicznej może otrzymywać: 1) dodatek funkcyjny, 2) dodatek zadaniowy, 3) wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, 4) dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, 5) inne dodatki, jeżeli zostały określone w zakładowym układzie zbiorowym pracy albo</p>	<p>Wyszczególnienie premii jako istniejącego zmiennego składnika wynagrodzenia</p>	<p><b>Art. 144</b> 2. Pracownik uczelni publicznej może otrzymywać: 1) dodatek funkcyjny, 2) dodatek zadaniowy, 3) wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, 4) dodatek za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, 5) <b>premię,</b></p>

<p>regulaminie wynagradzania – które stanowią zmienne składniki wynagrodzenia.</p>		<p>6) inne dodatki, jeżeli zostały określone w zakładowym układzie zbiorowym pracy albo regulaminie wynagradzania – które stanowią zmienne składniki wynagrodzenia.</p>
<p>28. Art. 145. Wysokość minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w uczelni publicznej dla: 1) profesora – wynosi 300%, 2) profesora uczelni – wynosi 250%, 3) adiunkta – wynosi 195%, 4) asystenta – wynosi 125%, 5) pracownika niebędącego nauczycielem akademickim – wynosi 100% – minimalnego wynagrodzenia.</p>	<p>Należy dążyć do docenienia pracy pracowników uczelni wyższych poprzez odniesienie ich przeciętnych wynagrodzeń do średniej płacy w gospodarce narodowej, a nie tylko zapewnienie minimalnego wynagrodzenia na tym stanowisku, co też jest ważne.</p>	<p>Art. 145. 1. Wysokość minimalnego miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w uczelni publicznej dla: 1) profesora – wynosi 300%, 2) profesora uczelni – wynosi 250%, 3) adiunkta – wynosi 200%, 4) asystenta – wynosi 125%, 5) pracownika niebędącego nauczycielem akademickim – wynosi 125% – minimalnego wynagrodzenia. 2. Wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w uczelni publicznej, w poszczególnych grupach stanowisk pracowników <b>nie powinna być niższa:</b> a) w grupie stanowisk profesorów - <b>od 300%</b>, b) w grupie stanowisk docentów, adiunktów i starszych wykładowców, starszych kustoszy dyplomowanych, starszych dokumentalistów dyplomowanych, kustoszy dyplomowanych i dokumentalistów dyplomowanych, a także adiunktów bibliotecznych i adiunktów dokumentacji i informacji naukowej - <b>od 200 %</b>, c) w grupie stanowisk asystentów, wykładowców, lektorów, instruktorów, asystentów bibliotecznych, asystentów dokumentacji i informacji naukowej - <b>od 125%</b>, d) w grupie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi - <b>od 125%</b></p>



		<p>- prognozowanej kwoty wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej określonej corocznie w ustawie budżetowej.</p>
<p>29.</p> <p><b>Art. 146.</b></p> <p>3. Dodatek zadaniowy może być przyznany z tytułu czasowego zwiększenia obowiązków służbowych lub czasowego powierzenia dodatkowych zadań albo ze względu na charakter pracy lub warunki jej wykonywania. Wysokość dodatku zadaniowego nie może przekroczyć 20% sumy wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego pracownika.</p>	<p>Wynagrodzenie za prace w grantach wypłaca się w formie dodatków zadaniowych. Proponuje się pozostawienie wysokości tych dodatków tak jak obecnie tj. do 80% wynagrodzenia zasadniczego.</p>	<p><b>Art. 146.</b></p> <p>3. Dodatek zadaniowy może być przyznany z tytułu czasowego zwiększenia obowiązków służbowych lub czasowego powierzenia dodatkowych zadań albo ze względu na charakter pracy lub warunki jej wykonywania. Wysokość dodatku zadaniowego nie może przekroczyć 80% wynagrodzenia zasadniczego pracownika.</p>
<p>30.</p> <p><b>Art. 152.</b></p> <p>1. Dla pracowników uczelni publicznej dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5% planowanych przez uczelnię w roku poprzednim rocznych wynagrodzeń osobowych.</p> <p>7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.</p>	<p>Należy wprowadzić jednoznaczność prawa.</p>	<p><b>Art. 152.</b></p> <p>1. Dla pracowników uczeni publicznej dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych w wysokości 6,5% planowanych przez uczelnię w roku poprzednim rocznych wynagrodzeń osobowych w rozumieniu art. 110 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U z 2009 roku, nr 205, poz. 1585 t.j.)</p> <p>7. W sprawach nieuregulowanych w ust. 1, 3 i 4 stosuje się przepisy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi.</p>
<p>31.</p> <p><b>Art. 153.</b></p> <p>1. Nauczyciele akademicy oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora.</p> <p>2. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora w wysokości:</p> <p>1) 2% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich;</p>	<p>Należy wprowadzić jednoznaczność prawa przez dodanie w ust.2 pkt 3):</p>	<p><b>Art. 153.</b></p> <p>1. Nauczyciele akademicy oraz pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi mogą otrzymać za osiągnięcia w pracy zawodowej nagrody rektora.</p> <p>2. Uczelnia publiczna nalicza środki na nagrody rektora w wysokości:</p> <p>1) 2% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla nauczycieli akademickich;</p>

<p>2) 1% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.</p>		<p>2) 1% planowanych przez uczelnię rocznych środków na wynagrodzenia osobowe dla pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.</p> <p>3) <i>Nagrody Rektora, o których mowa w ust.2 pkt 1) i 2) przyznaje się na podstawie regulaminów uzgodnionych z reprezentatywnymi związkami zawodowymi.</i></p>
<p>32. <b>Art. 154. 1.</b> Pracownikowi uczelni przechodzącemu na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje prawo do jednorazowej odprawy <b>w uczelni stanowiącej jego podstawowe miejsce pracy</b>, w wysokości 300% wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.</p>	<p>Niniejsza ustawa definiuje podstawowe miejsce pracy tylko dla pracowników będących nauczycielami akademickimi. Należy wykreślić „w uczelni stanowiącej jego podstawowe miejsce pracy”.</p>	<p><b>Art. 154.</b></p> <p>1. Pracownikowi uczelni przechodzącemu na emeryturę albo rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje prawo do jednorazowej odprawy w wysokości 300% wynagrodzenia zasadniczego otrzymanego za ostatni miesiąc zatrudnienia.</p>
<p>33. <b>Art. 167.</b></p> <p>1. Uczelnia albo uczelnia federacyjna, w celu realizacji przedsięwzięć z zakresu infrastruktury badawczej lub zarządzania nimi, może utworzyć spółki kapitałowe.</p> <p>2. Uczelnia albo uczelnia federacyjna może utworzyć spółki, o których mowa w ust. 1, a także przystępować do nich, wspólnie z innymi uczelniami, instytutami badawczymi, instytutami PAN lub innymi podmiotami.</p> <p>3. Decyzję o utworzeniu spółki, o której mowa w ust. 1, lub przystąpieniu do niej podejmuje rektor za zgodą senatu albo organ uczelni federacyjnej wykonujący kompetencje rektora za zgodą organu wykonującego kompetencje senatu.</p> <p>4. Uprzedniego zgłoszenia ministrowi wymaga:</p> <p>1) utworzenie przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną spółki, o której mowa w ust. 1, z uczelnią niepubliczną lub podmiotem innym niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN;</p>	<p>Uczelnia publiczna tworząc spółkę kapitałową z podmiotem prywatnym zagranicznym zostaje objęta prawem wynikającym z porozumień międzynarodowych jak: CETA, polsko-kanadyjska umowa inwestycyjna z 1990 roku a w przyszłości TTIP. W razie konfliktu uczelnia podlega pod jurysdykcję sądów arbitrażowych kraju inwestora. Poza uciążliwością i wysokimi kosztami takiego postępowania, można przyjąć, że przy rozstrzygnięciu sąd będzie kierował się innymi zasadami niż nasz porządek prawny, w tym konstytucja. Nie będzie uwzględniana polityka naukowa państwa.</p> <p>Nie jest ograniczeniem dla obowiązywania przedstawionej regulacji, udział w spółce nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego przez podmiot zagraniczny.</p> <p>Łączenie szkół publicznych z</p>	<p><b>Art. 167.</b></p> <p><i>3a. Uczelnia albo uczelnia federacyjna która tworzy spółkę, o której mowa w ust. 1 z podmiotem zagranicznym, zagwarantuje w umowie spółki podleganie spółki pod jurysdykcję polskiego sądu arbitrażowego.</i></p>

	<p>2) przystąpienie przez uczelnię publiczną albo uczelnię federacyjną do spółki, o której mowa w ust. 1, której współnikami lub akcjonariuszem jest uczelnia niepubliczna lub podmiot inny niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN.</p> <p>5. Minister, w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia, może wnieść sprzeciw wobec zamiaru dokonania czynności, o której mowa w ust. 4.</p> <p>6. Dokonanie czynności, o której mowa w ust. 4, może nastąpić, jeżeli w terminie 45 dni od dnia doręczenia zgłoszenia minister nie wniósł sprzeciwu. Zgłoszona czynność niedokonana w ciągu roku od dnia doręczenia zgłoszenia wymaga dokonania nowego zgłoszenia.</p> <p>7. Uczelnia niepubliczna i podmiot inny niż uczelnia publiczna, uczelnia federacyjna, instytut badawczy lub instytut PAN mogą posiadać w spółce, o której mowa w ust. 1, której współnikiem lub akcjonariuszem jest uczelnia publiczna albo uczelnia federacyjna, akcje lub udziały stanowiące łącznie nie więcej niż 25% ogólnej liczby głosów lub kapitału zakładowego.</p>	<p>niepublicznymi lub wchodzenie kapitału prywatnego do szkół publicznych, zmienia status prawny uczelni publicznej, zgodnie z Dyrektywą 2006/123/WE, dotyczącą usług na rynku wewnętrznym. Stają się one uczelniami niepublicznymi. Powoduje to podleganie pod prawo międzynarodowe i utratę przez państwo decydowania o programach nauczania.</p>	
<p>34.</p>	<p><b>Art. 181</b></p> <p>1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:</p> <p>2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem poświadczającym znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej C1;</p>	<p>Powinno być sprecyzowane o jaki certyfikat chodzi. Ponadto poziom C1 jest, zdaniem KSN, zbyt wysoki, tym bardziej że w odniesieniu do prowadzących zajęcia w języku obcym wymagany jest poziom B2 - jest to poziom swobodnej komunikacji w obcym języku. Ponadto powinno dopuścić się możliwość zdawania egzaminu z języka przed komisją egzaminacyjną jednostki, w której będzie nadawany stopień</p>	<p><b>Art. 181</b></p> <p>1. Stopień doktora nadaje się osobie, która:</p> <p>2) uzyskała efekty uczenia się dla kwalifikacji na poziomie 8 PRK, przy czym efekty uczenia się w zakresie znajomości nowożytnego języka obcego są potwierdzone certyfikatem poświadczającym znajomość tego języka na poziomie biegłości językowej co najmniej B2, a w przypadku braku certyfikatu dopuszcza się możliwość potwierdzenia przez doktoranta znajomości języka obcego podczas egzaminu przed komisją egzaminacyjną w uczelni;</p>



<p>35.</p> <p><b>Art. 205.</b></p> <p>1. Doktorant otrzymuje stypendium doktoranckie.                  2. Łączny okres otrzymywania stypendium doktoranckiego w szkołach doktorskich nie może przekroczyć 4 lat.                  3. Do okresu, na który przyznano stypendium, nie wlicza się okresu zawieszenia kształcenia, o którym mowa w art. 199 ust. 3 lub 4.                  4. Wysokość stypendium doktoranckiego wynosi co najmniej:                  1) 110% minimalnego wynagrodzenia – do miesiąca, w którym została przeprowadzona ocena śródkresowa;                  2) 170% minimalnego wynagrodzenia – po miesiącu, w którym została przeprowadzona ocena śródkresowa.                  5. Doktorant posiadający orzeczenie o stopniu niepełnosprawności albo orzeczenie, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, otrzymuje stypendium doktoranckie w wysokości zwiększonej o 30% kwoty wskazanej w ust. 4 pkt 1.</p>	<p>Powinien nastąpić zwrot stypendium doktoranckiego w przypadku nie obronienia pracy doktorskiej w terminie późniejszym niż 12 miesięcy po zakończeniu nauki w szkole doktorskiej.                  W przypadku obronienia pracy doktorskiej, zwrot stypendium następowalby w razie wyjazdu z Polski przed okresem czasu jego pobierania.                  Wymagane dodanie odpowiednich zapisów.</p>	<p><b>Art. 205</b></p> <p><i>6. Doktorant, który w ciągu 12 miesięcy od chwili zakończenia nauki w szkole doktorskiej nie obronił doktoratu, zobowiązany jest do zwrotu stypendium pobieranego po okresie oceny śródkresowej na zasadach określonych w statucie.</i></p> <p><i>7. Doktorant, korzystający ze stypendium doktoranckiego, po uzyskaniu stopnia doktora, zobowiązany jest do pracy w Polsce przez okres pobierania stypendium, względnie bezpośrednio lub pośrednio spłacić kwoty stypendium w razie wyjazdu z kraju.</i></p>
<p>36.</p> <p><b>Art. 214</b></p> <p>1.</p> <p>3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej.</p> <p>4. Wymagań, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do osoby, która spełniła przynajmniej jeden z poniższych warunków:                  1) jako kierownik projektu otrzymała grant przyznany przez Europejską Radę do spraw</p>	<p>Proponowany pierwotnie zapis art.214 ust.1 pkt 3) eksponuje aktywność na rzecz krajowej i międzynarodowej społeczności naukowej, ograniczając się jednak do konieczności fizycznej obecności w danej uczelni lub instytucji naukowych. Wprowadza się zatem wymaganie mobilności – jest to wykluczenie, w którym zupełnie pomija się inne formy współpracy. Nie można zgodzić się z automatycznym wykluczeniem z postępowania habilitacyjnego osób, które mogą wykazać się wieloletnią i</p>	<p><b>art. 214</b></p> <p><b>Skreślenie ust. 1 pkt 3) oraz 4.</b></p>

	<p>Badan Naukowych;</p> <p>2) jako kierownik projektu i zespołu badawczego zrealizowała projekt finansowany w ramach konkursu grantowego o uznanej renomie międzynarodowej określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 i uzyskała rozliczenie tego projektu.</p>	<p>systematyczną aktywnością międzynarodową, tylko dlatego że nie pracowały w dwóch różnych uczelniach lub instytucjach naukowych.</p> <p>Uzyskanie stopnia dr habilitowanego tylko za kierowanie grantem wydaje się być niewystarczające.</p>	<p><b>Art. 326.</b></p> <p><i>Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą Główną”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim szkolnictwa wyższego.</i></p>
<p>37.</p>	<p><b>Art. 326.</b></p> <p>Instytucjami przedstawicielskimi środowiska szkolnictwa wyższego i nauki są:</p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) RGNiSW;</li> <li>2) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;</li> <li>3) Konferencja Rektorów Publicznych Uczelni Zawodowych;</li> <li>4) Konferencja Rektorów Zawodowych Szkół Polskich;</li> <li>5) PSRP;</li> <li>6) KRD.</li> </ol>	<p>Należy za ciała przedstawicielskie uznać te organizacje, które składają się wyłącznie z przedstawicieli będących aktualnie pracownikami wybranymi przez środowisko i nie są finansowane przez MNiSZW, czyli tylko RGNiSW.</p>	<p><b>Art. 326.</b></p> <p><i>Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego, zwana dalej „Radą Główną”, jest wybieralnym organem przedstawicielskim szkolnictwa wyższego.</i></p>
<p>38.</p>	<p><b>Art. 327.</b></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1. RGNiSW współdziała z organami władzy publicznej w zakresie polityki naukowej państwa.</li> <li>2. RGNiSW może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.</li> </ol>	<p>RGNiSW należy przywrócić funkcje sprzed roku 2012.</p>	<p><b>Art. 327</b></p> <p><i>1. Rada Główna współdziała z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, Państwową Komisją Akredytacyjną i innymi organami administracji rządowej oraz organami samorządu terytorialnego w zakresie zadań dotyczących szkolnictwa wyższego i nauki, a w szczególności:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> <li>1) określa główne zadania, kierunki rozwoju i zasady organizacji szkolnictwa wyższego,</li> <li>2) ocenia ogólne potrzeby finansowe szkół wyższych i opiniuje budżet państwa w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki,</li> <li>3) opiniuje projekty aktów prawnych i umów</li> </ol>

		<p><i>międzynarodowych dotyczących szkolnictwa wyższego i badań naukowych, 4) wyraża z własnej inicjatywy opinię w innych sprawach dotyczących szkolnictwa wyższego, nauki i młodzieży, oraz wyraża opinię w sprawach przedstawianych jej przez organy państwowe, rektorów i senaty uczelni oraz Parlament Studentów Rzeczypospolitej Polskiej.</i></p> <p>2. RGNiSW może współpracować z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami działającymi w obszarze szkolnictwa wyższego i nauki.</p>
<p>39.</p> <p><b>Art. 328.</b></p> <p>1. W skład RGNiSW wchodzi:</p> <p>1) nauczyciele akademicy wybrani przez konferencje, o których mowa w art. 326 pkt 2-4, spośród kandydatów wybranych przez uczelnie – w liczbie 14, z podziałem tej liczby pomiędzy konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych konferencji;</p> <p>2) przedstawiciele PAN wybrani przez Prezydium PAN – w liczbie 3;</p> <p>3) 1 przedstawiciel instytutów badawczych i 1 przedstawiciel państwowych instytutów badawczych wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych;</p> <p>4) studenci wybrani przez PSRP – w liczbie 4;</p> <p>5) doktoranci wybrani przez KRD – w liczbie 2;</p> <p>6) przedstawiciele pracowników wybrani przez reprezentatywne organizacje związków zawodowych – w liczbie 2;</p> <p>7) przedstawiciele pracodawców wybrani przez reprezentatywne organizacje pracodawców – w liczbie 2.</p> <p>2. Nauczyciele akademicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, reprezentują wszystkie dziedziny.</p>	<p>Zadania RGNiSW wskazują na konieczność zwiększenia liczby osób z uczelni w składzie rady. Liczba studentów i doktorantów jest za duża w stosunku do merytorycznych zadań rady</p>	<p><b>Art. 328.</b></p> <p>1. W skład RGNiSW wchodzi:</p> <p>1) nauczyciele akademicy wybrani przez konferencje, o których mowa w art. 326 pkt 2-4, spośród kandydatów wybranych przez uczelnie – w liczbie 15, z podziałem tej liczby pomiędzy konferencje proporcjonalnie do łącznej liczby studentów studiujących w uczelniach członkowskich każdej z tych konferencji;</p> <p>2) przedstawiciele PAN wybrani przez Prezydium PAN – w liczbie 3;</p> <p>3) 1 przedstawiciel instytutów badawczych i 1 przedstawiciel państwowych instytutów badawczych wybrani przez Radę Główną Instytutów Badawczych;</p> <p>4) studenci wybrani przez PSRP – w liczbie 2;</p> <p>5) doktoranci wybrani przez KRD – w liczbie 1;</p> <p>6) przedstawiciele pracowników wybrani przez reprezentatywne organizacje związków zawodowych – w liczbie 2;</p> <p>7) przedstawiciele pracodawców wybrani przez reprezentatywne organizacje pracodawców – w liczbie 2.</p> <p>2. Nauczyciele akademicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, reprezentują wszystkie dziedziny.</p>



<p>40.</p> <p><b>Art. 356</b></p> <p>2. Młodym naukowcem jest osoba prowadząca działalność naukową, która:</p> <p>1) jest doktorantem i nie posiada stopnia doktora albo</p> <p>2) posiada stopień doktora i od jego uzyskania nie upłynęło 7 lat.</p> <p>3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2. pkt 2, nie wlicza się okresów przebywania na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo okresów pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.</p>	<p>Asystent nie będący doktorantem także powinien być nazwany młodym naukowcem.</p> <p>Terminologię należy dostosować do Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu postępowania przy rekrutacji pracowników naukowych.</p> <p>Ponieważ mamy dwie ścieżki kariery: naukową i dydaktyczną to też należy rozróżnić staż naukowy i dydaktyczny.</p>	<p><b>Art. 356</b></p> <p>2. Młodym naukowcem jest osoba prowadząca działalność naukową, która:</p> <p>1) jest doktorantem lub asystentem i nie posiadającym stopnia doktora albo</p> <p>2) posiada stopień doktora i od jego uzyskania nie upłynęło 7 lat.</p> <p>3) <i>doświadczonym naukowcem jest naukowiec, o co najmniej czteroletnim doświadczeniu w pracy badawczej (w pełnym wymiarze czasowym), licząc od dnia uzyskania dyplomu uczelni dającego mu możliwość podjęcia studiów doktoranckich, w kraju, w którym uzyskano ów tytuł/dyplom, lub też naukowiec, który posiada już stopień naukowy doktora, niezależnie od okresu, który poświęcił na zdobycie tego stopnia.</i></p> <p>3. Do okresu, o którym mowa w ust. 2 pkt., nie wlicza się okresów przebywania na <i>stażu naukowym lub dydaktycznym dłuższym od trzech miesięcy</i>, urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy albo okresów pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej.</p>
<p>41.</p> <p><b>Art. 379.</b></p> <p>Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, są corocznie waloryzowane co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.</p>	<p>Należy zagwarantować ustawowo wzrost nakładów</p>	<p><b>Art. 379.</b></p> <p>Środki finansowe, o których mowa w art. 360 pkt 1, 2, 4 i 7, są corocznie zwiększane o 0,1% PKB, aż do uzyskania łącznych nakładów 2% PKB oraz są corocznie waloryzowane co najmniej o średnioroczny wskaźnik wzrostu cen</p>

			towarów i usług ustalony w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy
--	--	--	--